

Sygn. akt IX W 711/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2016 r. sprawy

A. P.

c. A. i A. z domu G.

ur. (...) w R.

obwinionej o to, że:

w dniu 04 grudnia 2015r. około godz. 20:00 w O. na ul. (...) kierując pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) przekroczyła dopuszczalną prędkość jazdy o 28 km/h (...)

- tj. za wykroczenie z art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA:

I. **obwinioną A. P.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. **92a kw** skazuje ją na **karę 200 (dwieście) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinioną zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 30,- (trzydzieści) złotych.**

IX W 711/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 4 grudnia 2015 r., funkcjonariusze Wydziału (...) w O.: (...) J. S. i (...). A. B. pełnili służbę patrolową na terenie miasta O.. Około godziny 20.00 na ulicy (...) w O., na wysokości (...), prowadzili kontrolę statyczną i pomiar prędkości pojazdów urządzeniem (...) o nazwie (...) nr (...) posiadającym ważne świadectwo legalizacji. Pomiar prędkości dotyczył kierowców poruszających się w kierunku Ronda (...)(...)

W tym czasie A. P. kierowała samochodem marki F. (...) o nr rej (...), jadąc lewym pasem ulicy (...) od strony ul. (...). Na tym odcinku obowiązuje tzw. administracyjne ograniczenie prędkości do 50 km/h. W momencie, gdy kierująca

znajdowała się w odległości 294 metrów od J. S., ten zmierzył prędkość kierowanego przez nią pojazdu, która wynosiła 78 km/h.

W związku z przekroczeniem dopuszczalnej prędkości o 28 km/h policjanci zatrzymali obwinioną do kontroli drogowej. W trakcie czynności kontrolnych obwiniona nie posiadała przy sobie dowodu rejestracyjnego i ubezpieczenia OC, za co została pouczona. A. P. skorzystała z prawa odmowy przyjęcia mandatu za przekroczenie prędkości, twierdząc, iż policjanci powinni mieć nagranie jej wykroczenia, gdyż podawana jej prędkość nie musi być jej prędkością, bo na prawym pasie jechał inny pojazd.

(dowód: zeznania świadka - J. S. - k. 16v, notatka urzędowa k.1, świadectwo legalizacji k. 2)

Obwiniona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż faktycznie w dniu zdarzenia jechał swoim samochodem od strony (...) i szukała (...), wobec czego nie mogła jechać z prędkością 80 km/h, bo w każdej chwili była przygotowana na zjazd w prawo. Stwierdziła, iż patrzyła na licznik, który wskazywał 40km/h. W jej ocenie nie była w stanie rozwinąć prędkości 80km/h, od skrzyżowania z ul. (...) (stacja (...)) do miejsca zmierzania jej prędkości. Przyznała, iż została zatrzymana za skrzyżowaniem z ul. (...), przez które przejechała na wprost, bo nie zauważyła prawoskrętu.

(wyjaśnienia obwinionego, k.16 i 17)

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionej, albowiem stoją w oczywistej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie i w ewidentny sposób zmierzają do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Obwiniona nie przedstawiła żadnego dowodu, który uzasadniałby twierdzenie, iż prędkość zmierzona przez funkcjonariusza nie była prędkością jej pojazdu lub została zmierzona w sposób nieprawidłowy. Wyjaśnienia obwinionej są nielogiczne i pozostają w sprzeczności z doświadczeniem życiowym. W tym miejscu nadmienić należy, iż odcinek ul. (...) od ul. (...) do ul. (...) jest dwujedniowy, prosty, doskonale oświetlony. Nawet przyjmując, iż obwiniona ze swym pasażerem szukali (...), to przejeżdżali, jak sami przyznali tą drogą po raz drugi, wcześniej poruszali się w kierunku ul. (...), więc mieli okazję przyjrzeć się czy po drodze znajduje się szukany obiekt. Na marginesie zauważyć należy, iż jedyna(...)na tym odcinku znajduje się przy samej ul. (...) po prawej stronie jadąc od strony ronda, a więc musiała by być widoczna dla kierującej lub jej pasażera, gdy jechali w przeciwnym kierunku. Niewiarygodne są twierdzenia obwinionej, jakoby na odcinku wyżej wskazanym nie była w stanie rozwinąć prędkości 80 km/h, ze względu na warunki drogowe i dystans. Osiągnięcie takiej prędkości nie jest niczym nadzwyczajnym, a wręcz przeciwnie - bardzo powszechnym, stąd częste kontrole prędkości na tym odcinku (od jednego do drugiego skrzyżowania jest około 700 metrów). W ocenie Sądu, również twierdzenia obwinionej, jakoby poruszała się prawym pasem, bowiem chciała skrócić w prawo na najbliższym skrzyżowaniu, nie polegają na prawdzie. Po pierwsze przeczą temu zeznania świadka J. S., po drugie stwierdzenie samej obwinionej zawarte w notatce policjanta, sporządzonej bezpośrednio po kontroli, zaś po trzecie, fakt, iż przed skrzyżowaniem z ul. (...) znajduje się dość długi prawoskręt, na który obwiniona winna zjechać, chcąc skrócić w ul. (...). Prawoskręt rozpoczyna się 50 metrów przed skrzyżowaniem. Obwiniona nie mogła być zatrzymywana przez policjanta bezpośrednio na skrzyżowaniu, jeszcze przed przejściem dla pieszych, bowiem pomiar był wykonywany na wysokości (...), a więc około 20 metrów dalej, a przed przejściem dla pieszych nawet nie ma miejsca na przeprowadzenie kontroli. Z tego powodu nie można uznać za prawdziwe twierdzenia obwinionej, że nie zjechała na prawoskręt, bo widziała, że jest zatrzymywana do kontroli.

Świadek J. S. wyraźnie i stanowczo zeznał, że dokonał pomiaru prędkości pojazdu obwinionej, w tym czasie natężenie ruchu było małe, na sąsiednim pasie, za pojazdem obwinionej poruszał się jeden pojazd. Świadek konsekwentnie twierdził, iż obwiniona poruszała się lewym pasem, była pierwszym pojazdem poruszającym się tym pasem w jego kierunku, a skrzyżowanie pokonała jadąc na wprost. W ocenie świadka to jadący z nią pasażer miał największe wątpliwości odnośnie zmierzonej prędkości pojazdu.

Należy zaznaczyć, funkcjonariusz Policji jest dla obwinionego osobą całkowicie obcą, nie zna go, ani osobiście, ani z racji pełnionych obowiązków służbowych, stąd też nie miał żadnego uzasadnionego interesu, by bezpodstawnie go obciążać. Wymieniony zeznawał na okoliczności związane wyłącznie ze służbą i z tego względu, nie wykazując

osobistego zaangażowania w sprawę, nie był osobiście zainteresowany wynikiem postępowania, co dodatkowo stanowi o jego obiektywizmie. Ponadto jego relacja znajduje pełne odzwierciedlenie w notatce urzędowej sporządzonej bezpośrednio po podjętej interwencji. Sąd nie znalazł żadnego uzasadnionego powodu, dla którego J. S. miałyby zatrzymać obwinioną do kontroli drogowej w przypadku jego prawidłowej jazdy.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka A. G.. Jego zeznania są powtórzeniem wyjaśnień obwinionej i mają na celu wzmocnienie linii jej obrony. W ocenie Sądu są one niewiarygodne z tych samych względów, dla których Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom obwinionej, a wsadzonym powyżej.

Urządzenie, którym dokonano przedmiotowego pomiaru jest bardzo precyzyjne, posiada celownik optyczny z powiększeniem, które pozwala na precyzyjne namierzenie kontrolowanego pojazdu, a jego zabezpieczenia uniemożliwiają praktycznie dokonanie pomiaru pojazdu, który przypadkowo znajdzie się w wiązce laserowej pomiaru (np. podczas wyprzedzania). Do dokonywania pomiaru wykorzystuje się wiązkę świetlną, nie fale radiowe, stąd też na działanie tego urządzenia nie mają wpływu pola elektromagnetyczne. Producent urządzenia gwarantuje, iż przyrząd monitoruje zarówno przebieg pomiaru, jak i prace elementów wewnętrznych. W przypadku wykrycia błędu przyrząd wyświetla kod błędu zamiast wyniku pomiaru prędkości. W celu wykonania pomiaru prędkości za pomocą urządzenia (...) należy wycelować przyrząd w obszar tablicy rejestracyjnej i nacisnąć spust, brzęczenie o niskiej częstotliwości oznacza, iż przyrząd namierza cel. Następnie należy trzymać naciśnięty spust i cały czas celować w wybrany obszar do usłyszenia dźwięku – podwójny dźwięk o wysokiej częstotliwości oznacza, że pomiar został wykonany poprawnie, a pojedynczy o niskiej częstotliwości, że wystąpił błąd. Jeśli punkt celowniczy „zsunie się” z celu, wówczas przyrząd nie wykonuje pomiaru o zostaje wyświetlony komunikat o błędzie.

Urządzenie (...)o nr fabrycznym (...), którym dokonywano pomiaru było sprawne, posiadało aktualną legalizację wystawioną w dniu 30.09.2015r., ważną do dnia 30.09.2016r. Urządzenie to zostało dopuszczone do używania, bowiem spełnia wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 17.02.2014r. w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości w ruchu drogowym oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli meteorologicznej tych przyrządów (DZ.U. z 6.03.2014r. poz 281).

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozostawia żadnych wątpliwości, że obwiniona swoim zachowaniem wyczerpała znamiona zarzucanego mu wykroczenia określonego w art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Wymierzając obwinionej karę, Sąd miał na uwadze okoliczności obciążające leżące po jego stronie. Obwiniona była już karana za przekroczenie prędkości. (wydruk z (...) k. 3) Kolejne przekroczenie prędkości świadczy o niepoprawności oraz lekceważącym stosunku do przepisów ruchu drogowego decydujących o bezpieczeństwie na drogach. Sąd miał również na uwadze, fakt, iż wykroczenia polegające na przekraczaniu prędkości są nagminne i często są powodem brzemiennych w skutkach zdarzeń drogowych. Sąd nie dostrzegł żadnych okoliczności łagodzących po stronie obwinionej.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu wymierzona obwinionej kara grzywny jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu i stopnia jej zawinienia, tak ukształtowana wpłynie na obwinioną wychowawczo i zapobiegawczo oraz spełni swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Wobec skazania obwiniona została obciążona kosztami postępowania i opłatą.